

יב. אם החליטו כבר על שם מסוים ואח"כ הציעו להם תשלום עבור שם אחר אין להם לשנות מדעתם הראשונה, אבל אם נתברר להם שיש קרוב יותר וכיו"ב לקרוא אחריו בשם ואם היו יודעים זאת מלפנים בודאי שהיו נותנים אחריו, בזה אפשר לשנות מהחלטתם הראשונה.

יג. אם אחר שנולד הבן או הבת הוחלט אצל אביו ואמו שם שינתן לתינוק ועד שהספיק לקרוא לו השם נפטר לו אביו או רבו וכיו"ב וברצונו לתת אחריו שם, יכול לקרוא לו בשמו או לצרף שתי השמות יחדיו אף שכבר הוחלט אצלם שם פלוני בלבד, כי עדיין לא קרא בשם שהחליט מקודם.

יד. כשהאב הבטיח לפלוני לתת לבנו שם אחריו או אחר אחד מקרוביו של פלוני אין לחזור בו משום מחוסר אמנה. אבל רופא שהבטיחו לסייעו בלידת התינוק בתנאי שיתנו על שמו או על שם אחד מקרוביו וקיים הבטחתו וכל כיו"ב, הרי זה שכר פעולה. וכן מי שנתן ממון עבור השם צריך לתת שם אחריו כפי תנאו. ואם נתברר שהוא מהשמות או מאנשים שאין לקרוא אחריהם יכול לחזור בו מלבד כשאפשר להוסיף שם.

טו. מקצת מרבותינו בפירושם על התורה [בראשית ל"ח ה'] כתבו שנהגו שהאב קורא שם לבנו הראשון והאם לבנה השני ואח"כ האב לבנו השלישי, וביהודה הואיל שלא היה במקום הלידה בבנו השלישי לכן קראה האם את השם, ויש מרבותינו שפירשו באופן אחר, ואדרבה יש שכתבו שחזה קראה לבנה הראשון קץ ואדם קרא לבנו השני הבל והוא כי לאם יש צער לידה לכן זכותה בשם הראשון.

טז. מנהגינו שזכות קריאת שם לבנו תחלה לצד האם ואח"כ לצד האב וכן הלאה. ועדות הספרדים ומקצת מעדות האשכנזים נוהגין שהזכות תחלה לצד האב והשני לצד האם וכן הלאה. וי"א שהיינו דוקא בנותן על שם אחר מהמשפחה לכן האב ראשון משום כבוד אביו, ועוד רק אם קורא על אביו ממש ולא על אבי אביו, ובאופן כזה יתפשרו ביניהם.

יז. נולדו לו תאומים שני זכרים והמילה אפשר שתדחה מיום השמיני, הולכין אחר מי שנימול ראשונה אף שהוא שני בלידתו, אמנם כששניהם נימולים יחד הראשון שייך לצד האב והשני לצד האם, כי ממילא יהיה גם אחר לאם לכן יש להקדים האב. אמנם אם הראשון בן ואח"כ בת אף שנתנית השם לבת לעולם קודמת למילת הבן שהוא ביום השמיני, מ"מ שמו של הבן שייך לצד האם.